

[Jensen-Broby.]

virkelig gode Køb; tit faar han Varer hjem paa ubelejlige Tidspunkter; Sæsonvarer kan han ikke faa frem til den Tid, han skal have dem i sin Butik, fordi han skal vente paa Valutaattest o. s. v. For Handelsstanden er der i Virkeligheden ogsaa langt ringere Vilkaar.

Hvis vi endelig tager de fastlønnede, Tjenestemændene og Embedsmændene, saa er deres Forhold jo ogsaa blevet ringere, idet ogsaa de er kommet ud for den Stigning, der har fundet Sted i Leveniveauet, og de Fordyrelser, der har fundet Sted ved den Politik, Regeringen har ført. Jeg mindes jo, hvordan Tjenestemændene i 1927, da vi fra Venstres Side inden for Tilpasningspolitikken ogsaa kom med en Lønreduktion paa 8 pCt., var rasende paa Venstre for det. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, hvad der nu sker med Udligningsskatten; der har man i Virkeligheden ramt Tjenestemændene føleligere end ved den Nedsættelse, som Venstre i 1927 gennemførte, idet denne Udligningsskat rammer dem med større Beløb end Nedsættelsen dengang paa de 8 pCt. Saa heller ikke de har faaet bedre Vilkaar at leve under.

Tager man endelig de frie eksporterende Erhverv i vort Samfund, saa har de jo heller ikke faaet det bedre, tværtimod. Den Behandling, de har faaet, behøver jeg ikke at komme langt ind paa, den kender alle, og den er uretfærdig; man har ikke kunnet faa Lov til at arbejde og producere, som man var indstillet paa; og man har ikke kunnet faa Lov til at afsætte de Varer, som man havde, fordi Regeringen ikke har ønsket at faa Færdigvarer ind i Landet, fordi Regeringen har villet føre en Beskæftigelsespolitik, hvor man kun skulde have Raavarer ind og ikke skulde tage de færdige Varer, som Udlandet gerne vilde afsætte til os for de naturlige Produkter, som vi frembringer.

I Virkeligheden er Forholdet det, at ingen af dem, der tilhører det arbejdende Samfund, har faaet bedre Vilkaar at leve under. De eneste, der har faaet bedre Vilkaar under den Politik, denne Regering har ført, er dem, der er Storaktionærer i Storindustriens Virksomheder. Det er dem, der har faaet Fordelene. Det var dog vel ikke det, man regnede med skulde ske under socialdemokratisk Politik; men det er det, der er sket, og derfor vil jeg tro, at der er mange, der er ved at faa Øjnene op for, at en Fortsættelse af den Politik er forfæjlet, og at man derfor begynder at se efter liberal Politik, igen begynder at

spejde efter en lille Smule Frihed for Produktionen, saa den kan faa Lov til at arbejde og virke.

Jeg sagde før, at Regeringen har ført sin Valutapolitik af Hensyn til Beskæftigelsen, men Resultatet er jo ikke saadan særlig glimrende. Vi har en Arbejdsløshed, der sidste Uge var paa 86 387 Mænd og Kvinder paa et Tidspunkt, hvor der burde være meget Arbejde, i en af vore allertravleste Maaneder, nemlig Oktober Maaned. Af disse var 11 300 Kvinder. Jeg vil her pege paa, at naar man fra Regeringens Side gerne vil rose sig af at have skaffet flere Folk i Arbejde inden for Industrierhvervene, saa er dette vel rigtigt, men en stor Part af dem, der er kommet i Arbejde, er Kvinder, som er taget bort fra det huslige Arbejde og er gaaet over i Industrien. Efter min Mening har Regeringens Politik haft til Resultat en meget stor Arbejdsløshed, saa stor, som vi aldrig nogen Sinde før har set Magen til herhjemme, og det rimer ikke rigtig med, hvad „Social-Demokraten“ lovede forud for Valget i 1929, nemlig Arbejde og god Fortjeneste til alle i vort Samfund. Det er gaaet lige modsat.

Endelig gør jeg opmærksom paa, at Regeringens Politik ogsaa undergraver vor Krone. De frie Erhverv, de eksporterende Erhverv maa aflevere Kronen til en Tvangskurs af 22,40; man kan i Øjeblikket ikke sige, om denne Kurs er rigtig, for der er ikke nogen Handel med den, men med det Begær, der er efter Valuta, tror jeg nok at turde sige, at denne Pris ikke er den rigtige, og det vilde derfor være en Fordel, om man kunde faa en Ændring paa dette Omraade, saa at de naturlige Eksporterhverv i vort Land ikke længere skulde afgive noget unødvendigt paa dette Omraade.

At Regeringens Politik medfører Prisstigning for den arbejdende Befolkning, har jeg allerede været inde paa, og ingen vover at benægte, at der er kommet en meget, meget stor Prisstigning, som i meget betydelig Grad har forringet Levevilkaarene for den arbejdende Befolkning. At den Politik, der føres, tillige fremmer Rentestigning, har vi ogsaa Eksempler paa. Det gik ikke, som man lovede, at naar bare man fik Flertal ogsaa i det andet Ting, saa skulde Renten nok komme til at gaa ned, nej, tværtimod er den gaaet op, og den Diskontopolitik, der føres af Nationalbanken, er af en saadan Karakter, at den medfører en stadig Fordyrelse af Pengemarkedet.

I Virkeligheden er der sket det, at man først har slaaet Erhvervsmulighederne ned for mange Erhvervs Vedkommende, og saa